Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2846 SIX PAGES NGÀY THỨ TƯ 22 F. VRIER 1928 — MÙNG 2 THANG HAI NAM M.U-TH N SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 21

A LOUER

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

A LOUER

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm..... 12$00
Sáu tháng..... 6.50
Ba tháng..... 3.50
Bán lẻ mỗi số..... 0$05

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA ✱
Nhà báo ở đàng Lucien Mossard số 13-
(gần trường-học Taberd) — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ
Dây thép nói kêu: Số 903-Saigon
Gửi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON

Mua báo phải trả bạc trước và gửi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mãi cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Troncbet — Paris (VIIIe)

25 triệu đồng-bào đối với 300.000 vé, xét kỹ ra thật chẳng có là bao! Cứ mỗi người vui nhìn lấy đôi đồng: mua mỗi số thì chỉ trong 300.000 người là thảy đủ. Một việc làm đã rất nên có nghĩa, lại may ra còn được lợi muôn vàn. Hỡi ai ơi xin rán sẵn lòng, mua giúp số «Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục.» cho kịp ngày định xổ (12 Juillet 1928).

TRÔNG THẾ CÓ CHÁN KHÔNG?

Một vị học-sanh du-học tại Pháp.
Vì tỉnh mà liều mình tự tử

Vừa trông qua mấy câu tựa đề trên đây, dám tưởng phần nhiều độc-giả không khỏi lấy làm kinh-dị mà phải thầm nghĩ hồi lâu để tìm lẽ thật hư chơn giả. Cuớc đã là học-sanh «du học» lại đi nỡ vì tình mà liều mình tự tử chẳng ru? Nhưng kỳ-trung thì rõ là một sự có quả nhiên, có tin Paris gởi qua ngày 21 Février 1928.

Một vị học-sanh tên Đỗ-hữu-Trinh, 18 tuổi, người Nam-kỳ, quán làng Long-châu, vốn là con của một viên quan có danh giá lớn tại Nam-kỳ, qua học tại Lycée [illegible] IV ở Paris.

Cuộc ăn-học của chàng ta chẳng rõ lâu mau rồi, chỉ biết chàng là con nhà giàu có lớn, mỗi tháng cha mẹ gởi tiền qua để chàng tiêu xài số không phải ít. Thế mà Đỗ-hữu-Trinh chẳng chút lòng lo trau dồi kinh-sử để chờ ngày áo gấm về làng; trái lại sẵn của tiền bao nhiêu đều tha hồ ăn xài phung phí. Huống chi thành Paris là nơi phồn-hoa đô hội, biết bao là cuộc thú trò vui, thì lại càng dễ khiến cho chàng say đắm.

Gần đây, Đỗ-hữu-Trinh lại còn thêm vị sanh lòng chim chuột, gây tình với một nàng thiếu-nữ; ngày đêm vẫn miệt-mài trong cuộc truy-hoan, chẳng còn biết tưởng gì đến sách đèn, kể chi đến cội phần gốc tử. Bạc tiền cha mẹ gởi qua thì lắm, mà bề ăn học chẳng ra gì. Ôi! Ngỡi thật cũng là đáng phiền, đáng tiếc!

Vì vậy, có lẽ lâu ngày tâm tiếng lọt về tới tai nhà, cha mẹ chàng hay nên viết thơ qua quở rầy, răng vì chàng say đắm cuộc chơi-bời, chẳng chăm lẽ đèn sách nên từ đây quyết không gởi bạc tiền qua nữa.

Được tin chàng lấy làm buồn, nghĩ phận mình dầu đến thế nào thì cũng đành, chỉnh e cho chút thân yếu liễu tơ đào, vắt-vả quá thì há chẳng lấy làm đau lòng xót dạ. Nhưng mà đến điều như vậy rồi cũng để biết liệu sao! Ôi! Càng nghĩ càng lo, càng lo càng thêm buồn. Phần thì khách quê người, bốn bề thêm đều đề vay hỏi. Tùng thế rồi, chàng phải đành, thừa lúc đêm khuya vắng vẻ, cùng nhau đang chung gối giao đầu, chàng bèn nhỏ to hơn thiệt, tỏ nỗi cha-mẹ nhà nghiêm khắc cho nàng nghe. Thật thì chàng cũng ngỡ cùng nhau bền keo non thề rồi, một lời cũng đã tiếng rằng tương-tri, thì có lẽ nào nàng lại nỡ phụ tình mà chẳng nghĩ đến niềm chăn gối.

Có ngờ đâu chỗ trường của chàng lầm. Tự nghe mấy lời chàng phân tỏ, rằng cha mẹ nhà nghiêm-khắc, quyết bặt gởi bạc tiền, thì nàng ra ý lạt thôi, nàng-nàng quyết đoạn nghĩa tóc-tơ, cởi lời sơn minh hải thệ.

Đã mấy phen chàng để lời vỗ về nằn-nì song rồi ra cũng như nước đổ lá môn, chẳng có một lời nào nàng chịu để vào tai cả. Lẫn hồi ngày giờ đêm sương, chẳng mấy lâu tình nàng đã lạnh nhạt, làm cho chàng [illegible] tiêu luống những hằn-hờ. Mới bữa hôm 20 Février vừa rồi đây, có khi vì chàng phẫn-uất quá, nỗi làm cha mẹ nỗi hờn tình duyên, chàng quyết chẳng còn biết sống là vui, nên đang khi ở tại Lycée, chàng bèn mượn khẩu súng lục để ngay ức bắn ra một phát, thôi rồi ngày xuân một kiếp!

Lập tức chở Đỗ-hữu-Trinh đến nhà-thương đề cứu cấp, nhưng vừa đến nơi một chập, thì hồn chàng đã nương theo gió theo mây mà tìu diu về nơi lạc-quốc.

Đoạn lục trong mình chàng thì thấy có để lại hai bức thơ: một bức thì ký gởi cho cha mẹ nhà và một bức nữa thì gởi cho người tình ở bạc.

Ấy đó, xem câu chuyện của vị học-sanh Đỗ-hữu-Trinh nầy rõ, hư hỏi ai có lấy làm chán cho bạc tiếng «du học» ủa phần nhiều bạn thanh niên ta chăng?

(Mon Temps)

LÊ-QUANG-VĂN

Một việc làm có nghĩa rất lớn, lại vừa được lợi quá to.

Mày ra muốn ngàn trong tay năm, mà chỉ phí có số 2 đồng.

Dường ấy đồng-bào ta há chẳng nên mua số của hội «Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục» lắm sao?

QUAN THỐNG ĐỐC NAM-KỲ ĐI VẮNG DẦN.

Quan Thống-đốc Nam-kỳ đã đi xe mai rằng 2 Février dặng quan-sát các lỉnh ở miền hương Tây Nam-kỳ trong ba ngày. Ngài sẽ trở về Saigon ngày [illegible] bảy.

MẤY LỜI TRUNG CÁO

Với toàn thể anh em

Chị em đã có nhiều tâm đối với Nữ công Học hội

Thưa anh em chị em,

Hồn hội từ ngày ra đời đến nay vừa được hai năm, tuy rằng trải bội, con sơ nhưng vẫn nhờ giang-san đồng-bào, anh em chị em đỡ nên, mẹ tròn con vuông, tính đối ngón tay vừa đúng kỷ hai tuổi. Than ôi! hai năm vừa qua, nói bao nhiêu lại gẫm nỗi hãy nhiều, khi vắng bạc, lúc mưa thù, quạt-nồng ấp-lạnh, giọt sữa nhiệt-thành ai nỡ, bát cơm nghị lực ai đơm, bà không phải nhờ rải bầu nhiệt-huyết như lửa đỏ, rải dạ rễ quyết như sắt son, hết nỗi ân-cần, bết bình-thản, của anh em chị em đó ư? Hỏi trở lại có lúc mưa phùng gió bụi, nhà hội vẫn tách thấy trước ân bạn song vẫn còn năm ba chị em, tuy tuổi tác hãy còn non nớt, nhưng người đoan trang, chăm chỉ ngồi thêu thùa từng cành hoa cụm bướm, nghĩ trông thấy cái quan cảm [illegible] tiêu luống những hằn-hờ. Mới bữa hôm 20 Février vừa rồi đây, có khi vì chàng phẫn-uất quá, nỗi làm cha mẹ nỗi hờn tình duyên, chàng quyết chẳng còn biết sống là vui, nên đang khi ở tại Lycée, chàng bèn mượn khẩu súng lục để ngay ức bắn ra một phát, thôi rồi ngày xuân một kiếp!

Lập tức chở Đỗ-hữu-Trinh đến nhà-thương đề cứu cấp, nhưng vừa đến nơi một chập, thì hồn chàng đã nương theo gió theo mây mà tìu diu về nơi lạc-quốc.

Đoạn lục trong mình chàng thì thấy có để lại hai bức thơ: một bức thì ký gởi cho cha mẹ nhà và một bức nữa thì gởi cho người tình ở bạc.

Ấy đó, xem câu chuyện của vị học-sanh Đỗ-hữu-Trinh nầy rõ, hư hỏi ai có lấy làm chán cho bạc tiếng «du học» ủa phần nhiều bạn thanh niên ta chăng?

(Mon Temps)

LÊ-QUANG-VĂN

Một việc làm có nghĩa rất lớn, lại vừa được lợi quá to.

Mày ra muốn ngàn trong tay năm, mà chỉ phí có số 2 đồng.

Dường ấy đồng-bào ta há chẳng nên mua số của hội «Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục» lắm sao?

QUAN THỐNG ĐỐC NAM-KỲ ĐI VẮNG DẦN.

Quan Thống-đốc Nam-kỳ đã đi xe mai rằng 2 Février dặng quan-sát các lỉnh ở miền hương Tây Nam-kỳ trong ba ngày. Ngài sẽ trở về Saigon ngày [illegible] bảy.

Thưa anh em chị em,

Hồn hội từ ngày ra đời đến nay vừa được hai năm, tuy rằng trải bội, con sơ nhưng vẫn nhờ giang-san đồng-bào, anh em chị em đỡ nên, mẹ tròn con vuông, tính đối ngón tay vừa đúng kỷ hai tuổi. Than ôi! hai năm vừa qua, nói bao nhiêu lại gẫm nỗi hãy nhiều, khi vắng bạc, lúc mưa thù, quạt-nồng ấp-lạnh, giọt sữa nhiệt-thành ai nỡ, bát cơm nghị lực ai đơm, bà không phải nhờ rải bầu nhiệt-huyết như lửa đỏ, rải dạ rễ quyết như sắt son, hết nỗi ân-cần, bết bình-thản, của anh em chị em đó ư? Hỏi trở lại có lúc mưa phùng gió bụi, nhà hội vẫn tách thấy trước ân bạn song vẫn còn năm ba chị em, tuy tuổi tác hãy còn non nớt, nhưng người đoan trang, chăm chỉ ngồi thêu thùa từng cành hoa cụm bướm, nghĩ trông thấy cái quan cảm [illegible] tiêu luống những hằn-hờ. Mới bữa hôm 20 Février vừa rồi đây, có khi vì chàng phẫn-uất quá, nỗi làm cha mẹ nỗi hờn tình duyên, chàng quyết chẳng còn biết sống là vui, nên đang khi ở tại Lycée, chàng bèn mượn khẩu súng lục để ngay ức bắn ra một phát, thôi rồi ngày xuân một kiếp!

Lập tức chở Đỗ-hữu-Trinh đến nhà-thương đề cứu cấp, nhưng vừa đến nơi một chập, thì hồn chàng đã nương theo gió theo mây mà tìu diu về nơi lạc-quốc.

Đoạn lục trong mình chàng thì thấy có để lại hai bức thơ: một bức thì ký gởi cho cha mẹ nhà và một bức nữa thì gởi cho người tình ở bạc.

Ấy đó, xem câu chuyện của vị học-sanh Đỗ-hữu-Trinh nầy rõ, hư hỏi ai có lấy làm chán cho bạc tiếng «du học» ủa phần nhiều bạn thanh niên ta chăng?

(Mon Temps)

LÊ-QUANG-VĂN

Với toàn thể anh em

Chị em đã có nhiều tâm đối với Nữ công Học hội

Thưa anh em chị em,

Hồn hội từ ngày ra đời đến nay vừa được hai năm, tuy rằng trải bội, con sơ nhưng vẫn nhờ giang-san đồng-bào, anh em chị em đỡ nên, mẹ tròn con vuông, tính đối ngón tay vừa đúng kỷ hai tuổi. Than ôi! hai năm vừa qua, nói bao nhiêu lại gẫm nỗi hãy nhiều, khi vắng bạc, lúc mưa thù, quạt-nồng ấp-lạnh, giọt sữa nhiệt-thành ai nỡ, bát cơm nghị lực ai đơm, bà không phải nhờ rải bầu nhiệt-huyết như lửa đỏ, rải dạ rễ quyết như sắt son, hết nỗi ân-cần, bết bình-thản, của anh em chị em đó ư? Hỏi trở lại có lúc mưa phùng gió bụi, nhà hội vẫn tách thấy trước ân bạn song vẫn còn năm ba chị em, tuy tuổi tác hãy còn non nớt, nhưng người đoan trang, chăm chỉ ngồi thêu thùa từng cành hoa cụm bướm, nghĩ trông thấy cái quan cảm [illegible] tiêu luống những hằn-hờ. Mới bữa hôm 20 Février vừa rồi đây, có khi vì chàng phẫn-uất quá, nỗi làm cha mẹ nỗi hờn tình duyên, chàng quyết chẳng còn biết sống là vui, nên đang khi ở tại Lycée, chàng bèn mượn khẩu súng lục để ngay ức bắn ra một phát, thôi rồi ngày xuân một kiếp!

Lập tức chở Đỗ-hữu-Trinh đến nhà-thương đề cứu cấp, nhưng vừa đến nơi một chập, thì hồn chàng đã nương theo gió theo mây mà tìu diu về nơi lạc-quốc.

Đoạn lục trong mình chàng thì thấy có để lại hai bức thơ: một bức thì ký gởi cho cha mẹ nhà và một bức nữa thì gởi cho người tình ở bạc.

Ấy đó, xem câu chuyện của vị học-sanh Đỗ-hữu-Trinh nầy rõ, hư hỏi ai có lấy làm chán cho bạc tiếng «du học» ủa phần nhiều bạn thanh niên ta chăng?

(Mon Temps)

LÊ-QUANG-VĂN

Vụ đỏ máu tại Bạc-liêu

Bài ai-điếu của quan Thẩm-biện Le Strat đọc trên mộ viên cảnh vệ binh gendarme Tournier

Hỡi Tournier hiền-hữu,

Nay hiền-hữu ly-bệt chúng ta, không còn thấy lại, tôi xét rằng cái bổn phận tôn-trọng của tôi là nói ra vài lời trước mặt mấy người đã quen biết hiền-hữu ở đây, cho rõ bề sanh-tiền của hiền-hữu làm sao và sự lâm-chung của hiền-hữu đã xảy ra thế nào.

Hiền-hữu tỉnh nguyên dấn quân-cấp-1911 và đã giúp dặng nhiều năm công-cán theo việc cơ-binh lóe giặc Âu-châu phát khởi. Khi ấy hiền-hữu mới mãn khóa về nhà. Vừa đến mồng 2 tháng Août năm 1914 hiền-hữu phải trở lại co-gũ, mà đi trước mấy người đồng một khóa với hiền-hữu nữa. Trong mấy năm chiến-đấu kinh-hoàng, bề hiền-hữu gian-nan có khác nào bề của hết thảy mấy trang chiến-sĩ; dầu ấy cần chi phải luận? Hiền-hữu đã [illegible] năm 1919 hiền-hữu lại phục sự lãnh chức cảnh-vệ-binh ở bên Pháp-quốc. Sau hết, hiền-hữu vì hàm mộ cuộc lâm ăn nơi thuộc-địa, nên đến năm 1923, hiền-hữu mới tòi Nam-kỳ là nơi hiền-hữu đã xin qua giúp việc; tuy tóc đã hiền-hữu đã có thể xin hồi-hưu dặng hưởng cuộc thanh-nhàn tương-đáng trong một nơi yên-tịnh ở bên Pháp-quốc quê nhà.

Hỡi ôi! thì hiền-hữu đặng lãnh chức coi quản cuộc cảnh sát tại tỉnh Bạc-liêu nầy; hiền-hữu phải đến đó mà. Như ai mà gặp cảnh-ngộ của hiền-hữu đó thì ai lẽ đã ra tay trước dặng chữa mình theo lẽ công-nhiên vì bị kẻ cường-hoạt quyết lòng làm tôi, chẳng sá mạng người, thiệt là nguy hiểm.

Nhưng mà hiền-hữu hiểu rằng nghĩa-vụ rất nặng, hiền-hữu thì-hành nghĩa-vụ ấy thì muốn đem hết tấm lòng ái-ngại để tập theo bề nghiêm-chỉnh của cuộc ra-sức ở trong thuộc-địa; cho nên hiền-hữu đã cam tâm chịu trần cho tới lúc cuối cùng, thà chịu cho chẳng gặp tội giết mình, chớ không muốn trước ra tay, toan đều sát hại.

Và đến chừng hiền-hữu mình bị mối thương rất nặng, thì hiền-hữu mới dành chống-cự với người, trở dang kịch liệt vì hiền-hữu lo cứu mạng mấy người đi theo hiền-hữu trước hết. Hiền-hữu thì hành chức phận để biết lo vuông tròn hòa-hiệp cái nghĩa-vụ dụng võ của hiền-hữu với cái lòng cao-thượng của hiền-hữu biết trọng mạng người. Tế ra vì vậy mà hiền-hữu đành phải quyên sinh!

Hiền-hữu làm tôi Nhà-nước thì tận tình giữ vẹn trọn niềm trung-tín, gương-mẫu với các quan viên bổn hạt thì dải-dòi, niềm nở và khiêm nhường chẳng biết chừng nào. Hỡi Tournier hiền-hữu, tôi chẳng có lẽ làm dầu nếu tôi nói quyết rằng ở đây ai ai cũng trọng vì và cũng thương yêu hiền-hữu hết thảy, và nhơn dân bổn xứ thường cảm phục hiền-hữu vì hiền-hữu trong việc thi-hành chức-vụ khó khăn, thì biết giữ được ôn-hòa đại-độ tuy là tuân cứ lẽ công mặc dầu.

Tôi đây thay mặt hết thảy mấy người Âu-tử trong tỉnh mà tỏ lòng ai-điếu thiệt tha; tôi cũng xin tỏ ra cho biết rằng cả thảy chức-viên cảnh sự chốn nầy vừa nghe tin hiền-hữu quyên-sinh can đảm, thì đều động lòng sẵn-sót mà thôi. Hỡi Tournier hiền-hữu, thấy gương hiền-hữu cả tiêu thân sanh 10-lần, rồi xuống đến hiền-hữu đã rán hết sức người đặng tránh đều đó mau. Như ai mà gặp cảnh-ngộ của hiền-hữu đó thì ai lẽ đã ra tay trước dặng chữa mình theo lẽ công-nhiên vì bị kẻ cường-hoạt quyết lòng làm tôi, chẳng sá mạng người, thiệt là nguy hiểm.

Nhưng mà hiền-hữu hiểu rằng nghĩa-vụ rất nặng, hiền-hữu thì-hành nghĩa-vụ ấy thì muốn đem hết tấm lòng ái-ngại để tập theo bề nghiêm-chỉnh của cuộc ra-sức ở trong thuộc-địa; cho nên hiền-hữu đã cam tâm chịu trần cho tới lúc cuối cùng, thà chịu cho chẳng gặp tội giết mình, chớ không muốn trước ra tay, toan đều sát hại.

Và đến chừng hiền-hữu mình bị mối thương rất nặng, thì hiền-hữu mới dành chống-cự với người, trở dang kịch liệt vì hiền-hữu lo cứu mạng mấy người đi theo hiền-hữu trước hết. Hiền-hữu thì hành chức phận để biết lo vuông tròn hòa-hiệp cái nghĩa-vụ dụng võ của hiền-hữu với cái lòng cao-thượng của hiền-hữu biết trọng mạng người. Tế ra vì vậy mà hiền-hữu đành phải quyên sinh!

Hiền-hữu làm tôi Nhà-nước thì tận tình giữ vẹn trọn niềm trung-tín, gương-mẫu với các quan viên bổn hạt thì dải-dòi, niềm nở và khiêm nhường chẳng biết chừng nào. Hỡi Tournier hiền-hữu, tôi chẳng có lẽ làm dầu nếu tôi nói quyết rằng ở đây ai ai cũng trọng vì và cũng thương yêu hiền-hữu hết thảy, và nhơn dân bổn xứ thường cảm phục hiền-hữu vì hiền-hữu trong việc thi-hành chức-vụ khó khăn, thì biết giữ được ôn-hòa đại-độ tuy là tuân cứ lẽ công mặc dầu.

Tôi đây thay mặt hết thảy mấy người Âu-tử trong tỉnh mà tỏ lòng ai-điếu thiệt tha; tôi cũng xin tỏ ra cho biết rằng cả thảy chức-viên cảnh sự chốn nầy vừa nghe tin hiền-hữu quyên-sinh can đảm, thì đều động lòng sẵn-sót mà thôi. Hỡi Tournier hiền-hữu, thấy gương hiền-hữu cả tiêu thân sanh 10-lần, rồi xuống đến hiền-hữu đã rán hết sức người đặng tránh đều đó mau. Như ai mà gặp cảnh-ngộ của hiền-hữu đó thì ai lẽ đã ra tay trước dặng chữa mình theo lẽ công-nhiên vì bị kẻ cường-hoạt quyết lòng làm tôi, chẳng sá mạng người, thiệt là nguy hiểm.

Nhưng mà hiền-hữu hiểu rằng nghĩa-vụ rất nặng, hiền-hữu thì-hành nghĩa-vụ ấy thì muốn đem hết tấm lòng ái-

Xem « AI DIỆM TIÊU-THUYẾT » nơi trương thứ năm.

Nông động hội-trưởng HỒ-VĂN-CÔNG

Nghị-định chủ-tịch Nông-động hội-trưởng HỒ-VĂN-CÔNG ký ngày 15 Février 1928, cấm thông-hành hoặc thủ lợi chỗ cây trong mấy khúc rạch kể ra sau nầy.

A. Tỉnh Tâyninh

Rạch Sanh-đôi. — Từ trên nguồn tới 20 thước khỏi cầu đường quản-hạt số 15 (Làng Lộc-ninh).

Cây ngọn rạch Sanh-đôi. — Từ trên chợ-lớn tới 20 thước khỏi đường quản-hạt số 13.

B. Tỉnh Thủ-dầu-một

Rạch Thị-tính. — Từ trên nguồn tới 50 thước khỏi cầu giáp nước rạch Tam-lang.

Các ngọn rạch ký kết thấy. — Từ cái giáp nước rạch Thanh-nỗ nói trên sấp lên nguồn.

Rạch Tân-ruộ. — Từ trên nguồn tới 20 thước khỏi cầu bắt theo đường.

Rạch Tân-ruộ. — Từ trên nguồn tới 20 thước khỏi cầu bắt theo đường.

ĐIỀU THỨ NHỨT. — Trong khoảng từ ngày 15 Mars tới ngày 15 Juin 1928, cấm thông-hành hoặc thủ lợi chỗ cây trong mấy khúc rạch kể ra sau nầy.

ĐIỀU THỨ NHÌ. — Mấy người đăng vào đơn ở nơi kể trên đây có muốn mượn chỗ cây phải làm thế đơn bổ ghe chừng nào tới. Nếu ra phía dưới đăng mấy chỗ cấm trong điều thứ nhứt trước ngày 1er Mars tới đây. Kể từ ngày đó thì sẽ làm đề đập mà cản mấy đường nước ấy nó cấm nhặt không cho đi ngang qua đó từ ngày 1er Mars tới ngày 15 Juin 1928.

MẤY KHÚC RẠCH CẤM THÔNG-HÀNH

THUỐC NHỨC ĐẦU
ASPIRINE
DES
USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI :
NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐAU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

NHÃN KỸ TÊN HIỆU
"USINES DU RHONE"
mới chắc là được thuốc hảo chế tinh sảo và công hiệu

1207

Một tin rất tốt đẹp cho những nhà có con trẻ

Những nhà làm cha mẹ tất ai cũng có lòng lo cuộc tương-lai cho con trẻ. Vậy thì ta nên cho vào học tại Phấp-quốc Học-đường là nơi đào-tạo con người được về-vang

Pháp quốc học-đường
tại Marseille.

Cách dạy-dỗ thật rất nghiêm-cẩn-mẫn. — Có đủ các thứ về các khoa thi đến bậc Tú-Tài. — Dạy đủ các chi về thương-mãi. — Dạy viết tắc và đánh máy chữ. — Đại toán. — Văn Pháp và văn Anh-tê — Dạy về khoa đóng thép giò. — Có đủ sức thi lấy bằng Chung-học. — Cũng có dạy cùng nghệ. — Đủ các môn về mỹ-thuật. — Thao-lược ăn gần rồi. Dạy về khoa Hàng-không. — Về môn Canh-nông. — Dạy về nghề âm-nhạc. — Phèn về sanh. — Tư cách làm người trong giờ-học. — Cả thảy đều toàn-hảo hết lòng.

Cho nên những trẻ từ 6 tuổi.

Về chương-trình và thể-lệ cho vào trường, muốn rõ xin cứ do nơi trường Thương-mại ở tại đường Pellerin số 16 bis gần tòa-soạn báo Tiếng-dân. Cuối tháng mai nầy thì đem đi. Vậy những nhà nào muốn cho con trẻ vào học tại Pháp quốc học đường xin mới đến cho hay sớm đăng để dành chỗ.

Cũng có một trường riêng cho con gái, về chương-trình cũng giống y như vậy cũng một chỗ.

Kỳ niệm giáp 10 năm Thương mãi
BÁN

Rẻ mạt! Rẻ mạt.

Nay giáp 10 năm *M. François SỰ* ra bán nghề *Hột xoàn*, nên nay định bán các *Hột xoàn* nơi tiệm sẽ BỘT GIÁ THỨ RẺ trong vòng 2 tháng gọi là mừng kỷ niệm và đền ơn qui-khách trong bấy năm thương mãi.

Một lẽ nữa, một cuộc xe-kéo xuống Chợ-cũ đến tiệm François SỰ, 76 rue Vannier mà được rẻ bạc trăm bạc ngàn!

P. S. Còn hàng lụa tinh kỳ nay bán lẻ cho nên hạ nửa giá rẻ mạt hơn kỳ soldes trước tháp bội, hàng mới tinh!!!

Trong mấy đường nước kẻ trên, phía dưới dòng mấy chỗ chỉ đó, thì đăng thông-hành như thường y theo điều-lệ đương thi-hành thuở nay.

HỌC-SANH ANNAM Ở PHÁP-QUỐC ĐỐI VỚI CÔNG-TY
Việt-Nam Ngân-hàng

Những học-sanh Annam ở Pháp-quốc, khi tiến rồi ngân phiếu ở VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG thì trong ơn người gởi ngân-phiếu ấy hai lần :

1° — Một là vì đặng số tiền cho ;

2° — Hai là vì đặng tại lòng mà thấy có một công-ty Annam lớn ra

Đây là một cái thơ xin đăng hầu :

Toulouse, le 25 Décembre 1927.

M. Tran-qui-Tu, Học-sanh gởi cho ông Tổng-lý VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG, Saigon

Thưa ông,

Em tôi M. Tran-thi-Ben-Tuong mới đi lãnh cái ngân phiếu (billet de banque) số tiền đã đành ; tôi xin ám khen nơi công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG. Người Annam từ đây có hễ nói rằng đủ sức gánh việc nổi một cái Ngân-hàng lớn lao vậy.

Bây giờ đây phận con nhà Việt Nam là phải làm cho Công-ty nầy trở nên sung túc.

Vì phần tôi, tôi vì việc lợi cho chung cả học-sanh Annam ở Pháp-quốc, tôi cuối xin các đăng làm cha mẹ, khi muốn gởi tiền cho con châu đi học bên Pháp, chịu khó kiếm lấy công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG làm giùm cho

Xin ông Tổng-lý.....

Kèn tên : TU.

Hỏi đó g-heo, khi qui vị có cần dùng mua ngân phiếu gởi qua Pháp-quốc hoặc để cho con châu, hoặc để trả hàng hóa đã mua xin tới công ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG, chừng tôi sẽ tính giá rẻ, và sẽ hoan-nghênh qui vị

Qui-vị hãy làm làm sao cho ở Pháp-quốc thiên-hạ đặng biết công-ty VIỆT-NAM NGÂN HÀNG là của người Annam lập ra.

MUỐN BÁN

Một cái nhà rất tốt, rộng rải, có 6 ngăn rất lớn, có trại riêng, nhà để xe hơi. Nhà lợp.

Thị giá là 20.000$00

mỗi tháng cho mướn đặng 200 đồng ai muốn mua do nơi Bổn-quán mà hỏi

ĐỒNG-PHÁP THỜI-SỰ

SAIGON
Cấp của báu

Nguyen-thi-Hôn, 41 tuổi, ở làm công tại nhà thương thí, năm rồi chẳng rõ lộ-mã thế nào nốc được một chiếc nhẫn và một đôi hoa-tai đều có nhận hột thiệt xoàn giá đặng 2.200 đồng của chủ là cô Trần-thi-Huê.

Sono chẳng may bị khám xét bắt được, nên bịện nay đã bị giải lên tòa, tổng giam vào ngục thất.

Bà cũng là hàm của bán mà ra nông nỗi

SAIGON
VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 22 Février 1928.

GIÁ BẠC

	32 ₽	31 ₽
Nhà-nước.....	13 ₽. 05	13 ₽. 05
Ngân-hàng Đông-pháp..	13 05	13 05
Banque Franco Chinoise	13 05	13 05
Banque de Saigon	13 10	13 10
Financ. Fse. et C.....	13 05	13 05
Hong-kong Shanghai....	13 05	13 05
Chartered bank	13 05	13 05
Việt-Nam Ngân-hàng...	13 10	13 10

∴

MỄ CỐC

Giá chỉ đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá lúa 100 kilos

	Tấm gạo 65 %	Bể %
Vinhlong.....	35°0	5544
Gocông.....	4 00	5 88
Bai xau	3 87	5 69
Vuchieu	3 90	5 74
Gao trắng thường.....	3 65	5.37
Namviang { Gạo trắng.....	3 60	5 79
{ Gạo đỏ.....	3 05	4.46

Lại cũng là hạnh của bậu

Pham-van-Thua, 28 tuổi, và Nguyen-van-Thiên, 23 tuổi, đều làm cu-li và nhà ở đường hẻm Jean Eudel, hôm rồi cả hai đồng lòng ăn cắp một chiếc nhẫn vàng nhận hột thạch-xoàn giá đặng 300 đồ g của Duong-minh-Dung, bán than ở đường Quai de Belgique.

Nhưng chẳng may cũng là bị chủng bắt được rồi cũng điệu lên tòa để chờ ngày lãnh án.

GIADINH
Xe-hơi dụng

Nguyen-Truong, làm thợ rèn chạy xe-lửa Saigon, quán ở tại làng Tinh-hoa-xã (Giadinh), lúa rồi cầm xe-máy đặng đi làm. Thình linh giữa đường bị phải xe-hơi đụng ; Truong quăng xe té nhào xuống lộ, bị phải một vết rất nặng nơi đầu. Còn rồi xe-hơi sau khi đụng rồi bỏ chạy, vì vậy nên Truong không rõ được xe ấy số hiệu mấy.

Sách in rồi lãn thứ nhì
QUYỂN
Bách-Phan Luật-Giải

5.000 cuốn trước bán hết rồi kỳ nhì nầy có thêm vô mười mấy trương sách nữa : nói về luật mới đổi thuộc về Bách-phân, và con niêm giấy tin-chỉ lợi cách rõ cách phạt Bách phân không đúng giá hay là dấu giả.

Ai muốn mua lẻ, do mấy chỗ bán sách trong lục-tỉnh, đều có trử bán về 1$50 một cuốn ;

Ai muốn mua sỉ, bán lại thì tới tỉnh cho như vầy :

50 cuốn sắp xuống trừ huê-hồng : 20%.

51 Cuốn sắp lên — : 30%.

(Không dám nhận cách lãnh hóa giao ngân).

M. ĐẶNG-HÀ-PHỨC
Soạn-giả quyển : Bách-Phân-Luật-Giải tại Vinhlong

GOCÔNG
Toan cường dâm

Thằng Ng-can-Toàn, 15 tuổi, làm nghề ở bần, năm rồi sở toan hãm một đứa con gái nhỏ tên thị Trâm, song nó vừa sức toan thì bị chúng hay lên nên nó bỏ mà đi qua, thành ra cuộc rủi chưa được chắt gì mà nỗi buồn đã sắp tới.

Bữa rày là đã gal ! Mới bàng nầy mấy thì đã tính, đã chứa chan lăng dâm-dục.

TRUNG ƯƠNG HỌC ĐƯỜNG

Kể từ 1er Mars 1928, Ecole Centrale de Dactylographie. Comptabilité pratique Sténographie, 18 Rue Thomson Saigon sẽ mở thêm hai lớp đặng dạy chữ Hàng-mao và bút-toán ngân hàng (Cours d'Anglais, Cours de Banque et de Commerce).

Khoa bút toán ngân hàng dạy không ăn tiền.

Đồng Bang muốn đến Bổn Trường mà học đặng làm việc cho dễ dàng thì phải viết thư đặng để dành chỗ.

Thơ và giấy thiếu xin gởi cho :

Monsieur BÙI-NGỌC-THỨ
22 Rue Thomson Saigon.

BACLIEU
Chết bằng cái khăng

Tên Ly-Hon phải bịnh đau ran mót, nào năm nhau-thương tu hôm 29 Décembre 1927 vì nay mà cần căng chưa thấy manh. Bởi vậy nơi khiến Ly-Hon rất nên đau đớn trong tâng, nên hôm rồi đây chàng ta đánh lửa, lấy cái khăng buộc trên cửa sổ rồi thắc cổng, đặt đi chết mà ly-thân.

Đến chừng hay ra thì Ly Hon đã thắc lâu rồi, nên ta chẳng kịp cứu chết không thể gì cứu lại được. Lại nghe đâu cách nói bên trước, chàng ta cũng đã có cũng thỏ a phiền rồi sau vì sự trận của chàng ta cưới hỏi vợ nguy nỗi nên khiến có người nói thấy mà cười khẩy.

TỔNG-CUỘC THỂ THAO ANNAM

Từ kiết-nhận ngày 21 Février 1928.

Matches đá bữa 19 2 28

E. Saigon thắng Tandinh bắn bàn than lại ba (Homologué)

Cholon thắng E. Giadinh A bà bàn thua lại hai (Homologué)

Matches sẽ đá bữa 26-2 28

3 giờ 30 tới 4 giờ 30 — *Thượng cờ Victoria Giám-cuộc M. Thom*

4 giờ 30 tới 5 giờ 30 — *Thudaumot tới Dakao Giám-Cuộc M. Qui Thomas*

T. C. — *Phạt tiền Lạc bữa tập hôi Tandinh một tháng không đặng đá, ai lần thì những đợp nhằm đứa một chiếc tương E. Saigon,*

Hỏi hỏi ai ơi muốn chóng giàu,
Dịp nào cho bằng dịp nầy đâu.
Rán nhau mua số S.A.M.P.I.C.
May lợi muôn ngàn rõ quá mau!

CHỨA MUỐN
vì cảnh trường
Rapid' Progress
Boîte postale 48
CHOLON

Có sanh chỉ ra một cách mới và riêng đặng mà đạp chữ pháp cho những vị B. M. V. ét

Ai học các chữ pháp mà nghĩa cũng hiểu.

Ai học chữ pháp chưa rõ đặng.

Ai học chữ pháp mà đã bỏ nó lâu rồi đều nên bổi thâm lấy tức đặng mà nhớ.

Hơn bốn trăm môn đề lấy làm vui lòng và thâm cảm cách dạy của trường nầy.

Lãnh trường lo rủng việc gởi bài đến nhà mà thôi.

Recherche Collaborateurs ayant beaucoup d'initiative en enseignement.

XIN CÁC NGÀI
cứ đến tại nhà:
M COUTURE làm thâu-khoản và chịu bán các món đồ vật dụng,
lãnh khai mồ đá
Số 122, đường Paul Blanchy, Saigon.

Họa đồ và giá cả do nơi một vị kỹ sư có cấp bằng tốt-nghiệp trường công nghệ Tạo-tác có bản đủ các vật liệu dùng về việc đắc sạn cất nhà.

Có bán :
Đá sỏi đỏ đường sỏi sạn.
Đá xanh.
Gạch.
Cát.
Lãnh chở chuyên bằng xe Camion và xe bò rất tiện.

VÌ PHẢI VỀ XỨ

Muốn bán một cái nhà in, có đủ máy lớn hiệu MARINONI, máy đạp, chữ romains và chữ quốc ngữ đủ sẽ giao các việc của đương làm lại hết cho chủ mới.

Bề thế chỗ ở để buôn bán.

Giá chỉ 9.000$. Định chắc không bán dưới giá đó.

Do nơi Bổn-quán mà hỏi.

Feuilleton n° 582 — Du 22 Fév. 1928.

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ BA

HỒI THỨ XVI

Đô-đốc Ca-Oanh Căn-Ti

(Tiếp theo)

Ca-Oanh Căn-Ti — *Cái m i thật là lạ! Lạ ở chỗ !*

Bây giờ, bắt lời giấy tờ. Ca-Oanh Căn-Ti không có ngồi xuống lo, một buồn dẻo dẻo, nhắc việc không xong, làm gì mình rằng không lãnh đặng bốn-mươi-ăm-ngàn quan tiền hàn đó; dẫn chẳng nghe Monte-Cristo nói có đủ trong tay, thì lấy làm lạ, sẽ lòng mừng khắp khởi; bèn đốt sấu làm vui mà tiếp rằng:

« Thật là may mắn vô cùng! Về cửa tôi mà tôi không lo lực đem cho đặ, mà ngài rủ đã mời tôi là may-mắn cho tôi bội bạc vậy!

Monte-Cristo. — *Tôi biết nơi mắc nhiều việc lắm xin làm giảng nhọc nhằn hết đặng. Cha Bửu-tỉ-Nhi cũng biết như tôi vậy, nên sẵn lòng lo lực giùm cho ngài.*

Ca-Oanh Căn-Ti. — *Hèt vậy cha Bửu-thỉ-Nhi thật là người.....*

Monte-Cristo. — *Người lỗ lường lắm.*

Ca-Oanh Căn-Ti. — *Mà rằng là người khoan-nhặn đại độ đành tính phục lắm. Hễ vậy cho Bửu-thỉ-Nhi đã có ghi giấy tờ đến ngài rồi.*

Monte-Cristo. — *Dạ, giấy tờ biên có đây!*

Nuong trước ngài cười bà Hầu Oli-lina tại nhà thờ Sa-nte-Peu'e ở đo hoate-Catiri phải chăng? Dây có giấy cha nó Catiri sĩ chứng.

Ca-Oanh Căn-Ti lỗ mắt thấy miếng giấy một cách lấy làm lạ hết sức, song rằng bậm một tí bước mà rằng: Phải đó, phải đó; tôi cưới nàng tại Monte-Ca tini, cha xứ nhà thờ Sainte-Panle là thầy rửa tội cho.

Monte-Cristo. — *Còn giấy của Công-tử An-tỉ-Nga chịu phép xưa tráno tại nhà thờ Sa-ravzza đây có cha xứ ký tên nhân thiệt.*

Ca-Oanh Căn-Ti. — *Thế thì giấy tờ đã hết rồi.*

Monte-Cristo. — *Đã hết. Nhưng mà nói về giấy biên cho Bửu-bỉ-Nhi sự ngài quên nên lại giùm nói sang đâu cho ngài dưng, chớ tôi không dùng làm gì; nên tôi, cứ đã đến, tôi giao hết tay ngài rồi đây, để xem ngài giao lại cho Công-tử An-tỉ Nga; song ngài phải cầm dặn do Công-tử cất cho tử-tế.*

Ca-Oanh Căn-Ti. — *Phải, để tôi dặn nó; chớ hễ mất đi thì.....*

Monte-Cristo. — *Mất hết đi, thì sao .....? ..... ngài?*

Ca-Oanh Căn-Ti. — *Mà đi thì không lẽ chớ sao. Phải giữ thì sự xảy ra lại lại nhe. Lại cũng bởi, xin không để tôi mà lại cũng chẳng để gì, không biết tới thăng nào rằm nào mới rõ.*

Monte-Cristo. — *Phải! xin lại nữa thì khó lắm.*

Ca-Oanh Căn-Ti. — *Phải khó mà chớ. Đăng chẳng không nệ gì khó; tự khó mà không đặng nữa chớ.*

Monte-Cristo. — *Nếu ngài biết rõ giấy tờ ấy quý giá như thế, thì tôi gởi lộn.*

Ca-Oanh Căn-Ti. — *Không nhằm nói nó quí quá, mà tôi cần gì nó số-dĩ khó-e ai bán mà mua, ai cho mà lấy vậy chớ.*

Monte-Cristo. — *Còn phần lịnh tôi thân rẻ Công-tử, bây giờ mấy nói sao vậy?*

Ca-Oanh Căn-Ti. — *Về phần mợ rồi, trời đất ôi! rất khổ cho tôi tìm đâu! mà sự nầy cũng cần đến mợ nó lắm sao?*

Monte-Cristo. — *Không, không cần gì; song phải hỏi cho biết. Vậy chớ lịnh bà không rẻ.....*

Ca-Oanh Căn-Ti — *Có chớ, có lời chớ!*

Monte-Cristo — *Có trễ sợ sự trần rồi nữa ư?*

Ca-Oanh Căn-Ti.— *Hỏi! ở nhà tôi mất rồi.*

Monte-Cristo — *Tại bởi! Hỉ! thì phải hỏi thôi chớ, tôi biết rõ lịnh bà mất năm nọ, đã ngoài mười năm.*

Ca-Oanh Căn-Ti.— *Thì mợ đó mới cần đó hầu cho chưa rao giải, thường nàng thường tiếc không xong!*

Nói rồi đây C. O nh Căn-Ti làm bộ đứng nơm nớp lo lắng.

Monte-Cristo thấy nói thế bèn mỉm cười thỏ chỉ, ý cho đưa hai thơ:

« Thôi, nói cũng chẳng nhớ nào đâu thẩm đeo sầu, cho kém bẹo. Ở đời, ai là người sanh ở đời cũng đều phải chết; chẳng sớm thì muộn, không tế cũng già, ai ai cũng chết một lần, mà kẻ thì giữ thì biết luôn. Xin ngài hãy gắm lấy đó mà lo cho Công-tử. Về nhận Công-tử, thường ngài cũng chẳng nên cho ai ở đây biết đến việc nầy, cho đến Công-tử cũng không hay. Ngài hãy đi về cho mau, kẻo e có người Pháp-quốc không chịu tin những chuyện phi thường, như là chuyện dân Bổ-êm bắt con nít, ở đây thì nó giữ chưa chừng nghe nói; nếu ngài để thuật sự Công-tử bị bắt bỏ không ai tin. Ngài cứ việc về nhà thì hay hơn: Thuốc giải nghệ cho Công-tử ở ăn học tập mọi thuốc lành; bảo nó Công-tử lớn khôn, ngài muốn cho Công-tử học lấy tước-vị ở đời cho rõ thanh nhã, nên ngài đem tôi đi học học. Nói hãy nhiều đã đủ rồi, chẳng cần rắt chi thêm nữa.

(Mai tiếp).

C. J. BONNET

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH
NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY
ĐỂ NƠI TÔN NƯỚC NHÀ RẰNG MỘT

MUỐN BÁN

Một sở ruộng ham ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-vĩnh-thượng tỉnh Biênhoa, đất ruộng nầy đáng làm gạch, gói tol lam.

Bon con trâu được đúng tuổi và đứng sức làm công chuyện.

Vị nào muốn mua xin do nơi bổn báo.

CAI VẤN ĐỀ KHẢO CỨU
CÁC THỨ DƯỢC-PHẨM CỦA NHÀ THUỐC
NHỊ-THIÊN-DƯỜNG
CHO'N GIẢ THỂ NÀO?

Hỏi : — Các ngài mua các thứ dược-phẩm về để làm gì?

Đáp : — Để trị bịnh.

Hỏi : — Nhưng mà dược-phẩm có giá cả thiệt, thoản như mua lầm thuốc giả, có bị bịnh được chăng?

Đáp : — **Không**, mà lại còn thêm hại là khác nữa.

Hỏi : — **Những thuốc của nhà thuốc Nhị-Thiên-Đường như là Vạn-Ứng-Dầu cùng các thứ Cao, Đơn, Hườn, Tán, chữa trị các chứng, linh nghiệm như thần, các ngài có tin hay chăng?**

Đáp : — Ai ai cũng đều tin lắm chớ! Nếu các ngài mà biết tin các thứ dược-phẩm tại tiệm **Nhị-Thiên-Đường** của tôi rằng hay, **nặng** trị bịnh được, thì thiệt các ngài trí-thức quá nhiều rồi; Bi-nhơn lấy làm bái phục các ngài lắm đó! Thế thì các ngài quả là bạn hiền, là **tri-kỷ** của Bi-nhơn đó vậy.

Những Bi-nhơn đã nhìn nhận các ngài là bạn hiền là **tri-kỷ**, thì Bi nhơn phải đem một việc **hiền** tợi mà là một việc rất lợi-hại, rất quan-hệ cho các ngài mà tỏ ra cho các ngài được biết; tưởng khi các ngài cũng vui lòng chịu nghe lắm chớ!

Nguyên vì mới đây lại có những lũ tham **đồ** xa lợi, chẳng kể công-đạo là chi nó chuyên đặng thuốc giả, **chế** tạo ra dầu giả; nó lại mạo cái hiệu **Nhị-Thiên-Đường** của tôi, rồi nó cho người đem đi cùng **Xiêm**, cùng **Làng**, rao bán cùng **đường**, cùng sá. Có đứa nó lại đặng chước điểm-đặng, nó kiếm những chữ nào cho mướn tượng chữ **Nhị-Thiên-Đường 二天堂** của tôi nó **đánh lận trông đen** để mà con mắt **thiên hạ mắt bán** giả cho được. Nó dùng những chữ Nhị **二**, rồi nó gia nhập với chữ Thiên **天** thì nó viết chữ Phu **夫** hoặc chữ Yêu **夭** chữ Đại **大** hay là chữ Thái **太** vân vân..... Hay là nó dùng những chữ Tam **三** chữ Công **工** đều là những chữ mượn tượng với hai chữ Nhị-Thiên-Đường **二天堂** của tôi mà làm chiêu-bài; Còn những hộp giấy và tua in, những vỏ, những giá, cũng là nhãn hiệu nhứt nhứt mỗi thứ, thứ nào nó cũng làm giống y như tiệm Nhị-Thiên-Đường của tôi vậy. Nếu **vô ý** mà coi thoán qua, thì ai cũng lầm là Dầu Nhị-Thiên hết luôn.

Rất quá là có mấy chữ trong những giấy chiêu-chỉ đó nó ít giống được hai chữ Nhị-Thiên mà thôi.

Lấy thử Dầu Nhị-Thiên giả mà sánh với Dầu Nhị-Thiên thiệt, rồi nó bắt mình phải bỏ tức cười; Xét ra cho kỹ cái chất và cái mùi của thứ dầu giả đó, cũng là khi mình dùng nó mà trị bịnh rồi, thì mới biết cái thứ dầu thiệt với thứ dầu giả, đem mà sánh với nhau như một trời với một vực vậy.

Nếu các ngài vô ý mà mua lầm, dùng lầm, thì chẳng những là vô ích mà thôi, mà nó còn **hại thêm sự vệ sanh** của các ngài là khác nữa.

Bởi Bi-nhơn vì lòng quá yêu các ngài, muốn cho các ngài **mạnh** giỏi luôn luôn, nên phải đem thứ giả với thứ thiệt mà cho nó chọi với nhau, cho rõ rang hắc bạch.

Vậy tôi các ngài, chớ **ham** giá rẻ, chớ nghe **những** lời **chước** ngọt mà lầm.

Xin hãy **nhìn** cho kỹ những **Chiêu bài** và **Nhãn hiệu** của thiệt tiệm **Nhị-Thiên-Đường** thì sẽ **mua** mà dùng, đường ấy các ngài mới khỏi phụ một tấm **chơn thành** của Bi-nhơn đã tốt tình phụng khuyến dây vậy. Xin các ngài lưu ý.

Vả lại **các thứ** Cao, Đơn, Hườn, tán, cang là Dầu nhị-Thiên của bổn **hiệu** đây, thì khắp trong các tỉnh cùng các chợ, hễ luận chỗ nào, cũng điều có tiệm có **nhà** làm Đại-lý mà bán cho các ngài dùng, **chớ lầm** nay bổn- **hiệu** **chẳng hề** sai ai đem đi rao bán cùng **làng khắp** xóm, đọc đường đọc **sá** như vậy bao giờ; Xin các ngài chớ lầm.

Cholon, Nhị - Thiên Đường
Dại - Dược - Phòng
Vi-Thiên-Đế Cẩn khải.

Imp. MY-WA — CHOLON

LẠI MỘT CÁI HỦ TỤC NÊN SỬA ĐỔI

(Tiếp theo)

Người các nước có ý khảo sát phong tục của mình, thấy những cuộc sơn thanh thủy tú, như đền Sùng sơn, chùa Hương-tích và những nơi phong tư thắng cảnh, vĩ đại nhân vật, như là đền Kiếp bạc, hằng năm ngày hội, người mình kéo nhau đi hàng mấy trăm người, để thường cho rằng người mình có tánh ham chơi sơn thủy và sẵn lòng sùng bái anh hùng chớ có biết đâu rằng người mình đi trẩy hội, lại có một cái mục-đích riêng, khác hẳn với người các nước. Sùng-sơn và Hương-sơn thì vẫn là nơi danh thắng, mà những người trẩy hội đó có phải vì danh thắng mà đi đâu. Nếu vì sơn thủy hữu tình, muốn trải xem cho thỏa nhãn phu, thì trong một năm thiếu gì lúc trời quang mây tạnh, gió mát trăng trong, cần gì cứ ép đến ngày hội mới chen vai thích cánh là hơn rủ nhau đi. Còn như đức Hưng đạo đại-vương là một bực đại anh hùng trong nước, có công giúp ép rất lớn với dân, mà những người đi trẩy hội đó, thực chẳng đã có mấy người biết rõ cái lịch sử của ngài, vì cảm niệm cái công đức của ngài, mà gặp ngày hội, mới rủ nhau đi chiêm bái, để tỏ lòng ghi nhớ tôn sùng, chẳng qua chỉ tin những lời tục truyền rằng ngài là một vị thần tối linh, có phép bắt tà, có tài chữa bịnh mới kéo nhau đến cúng lễ, để cầu nguyện việc riêng của mình là nhiều. Gỗ trận là chuyện Đức-thánh-Gióng là ngẫu tượng sĩ Tàu bị vua Nguyễn quang Trung gẻi chết, người ấy mới lập miếu ấm hồn ở trong chùa Đồng-quang, và lập ngày hội vào ngày mồng rằm tháng giêng, tức là ngày Giỗ trận. Thế mà người mình không hiểu ngày chịu để lòng suy xét, xem ngày ấy là kỷ-niệm việc gì, và kỷ-niệm người nào, cứ đến ngày hội thì rủ nhau đi giã trẻ trai gái, kẻ đến hàng ngàn con người, người thì hương bông lễ vật, người thì áo quần chau chuốt, hình như cứ thấy người đi thì ta đi, khiến cho người ngoại quốc có ý khảo sát phong tục của mình ở trong dám hội, phải lấy làm ngạo-ngán, không hiểu được cái tâm lý của người mình ra làm sao.

Nói tóm lại, tục hội hè ở nước ta, chỉ vì mấy cái cớ nầy: vì lòng mê tín, ham phúc, sợ tội, mà sanh ra lễ bái; hoặc là những nhà giàu có, nhân dịp để làm bộ phô trương; hoặc là những bọn thiếu-niên, muốn cơ hội thỏa tình ong bướm; chớ có phải lòng sùng bái anh hùng hay là vì tánh ham chơi sơn thủy, mà là vì đến ngày hội mới chen chúc nô nức như thế đâu.

Đã đành rằng khi nhọc thì phải nghỉ, khi làm cũng phải có khi chơi, cả năm làm ăn khó nhọc, rũ ra phải có vài ngày tiêu nghỉ vui chơi, song những ngày hội hè của ta như thế, đã không làm cho người ta được nghỉ được chơi, mà lại khiến cho người phải lận-lưng tốn-kém, tiếu phí của phí; đã không có cái ý tiết như ngày kỷ-niệm ở các nước bên Âu Mỹ mà lại tấm đầu bạ thương phong bối, tiết độc quí thân, ta tưởng nên bảo nhau mà sửa đổi lần lần cho hiệp với cái thời đại cải lương nầy thì phải.

T. B.

Bệnh nào thuốc ấy

Bà Lucie Merly là người xanh xao quá thể, vậy mà chỉ dùng thuốc Pilules Pink là lại đó da thắm thịt. Chính bà ấy lại viết thơ cho ta biết.

Bà Merly ở phố Bourguet tỉnh Casens-sur-Garonne viết rằng:

« Tôi xin cảm tạ ngài về cái công-hiệu lạ thường của thuốc Pilules Pink, chính thuốc ấy làm cho tôi được mạnh khỏe. Đã lâu nay tôi một người xanh, công việc đều nhọc nhằn; nhờ có thuốc Pilules Pink nay tôi lại có sức như tôi lành thường. »

Nói cho thực, không có thuốc nào chữa chứng suy huyết, suy não được công-hiệu bằng thuốc Pilules Pink, không những là thuốc ấy làm cho huyết sung túc và nỗi cho bổ thần-kinh, lại còn bổ cho toàn thể, khác nào như dục cái sinh khí trong người lên. Vì vậy cho nên thuốc nầy trị được bịnh xanh xao, suy huyết, suy não (não nguời) thiếu lực, đau đa dầy, nhức đầu, kinh nguyệt thất thường, các bịnh của trẻ con đang lớn, đau bụng tuổi và bất kinh.

Có bán ở các hiệu thuốc.

Cần dùng

Sở caoutchouc cần dùng thêm người *surveillants* và *chauffeurs* xe-hơi cho giỏi.

Xin hỏi nơi Bổn-Quán.

Muốn bán

Có người muốn bán một sở cao su ở cách Saigon chừng 25 ngàn thước, Sở cao-su nầy đặng 35 mẫu, trồng được 10 000 cây rồi và chích mũ được 8.000 cây. Mỗi ngày lấy đặng hơn 25 kilos mũ.

Ai muốn mua và hỏi hơn đều chỉ về vụ mua nầy xin do nơi Bổn-quán mà thương nghị.

SOCIÉTÉ
Internationale d'Epargne

(HỘI VẬN-QUỐC TIẾT KIỆM)
CÔNG TY TÍCH TRỮ
TỪ BỔ CỦA NGƯỜI PHÁP LẬP RA

Vốn : 65 000 lượng vàng Thượng Hải (phân ra 13 đồng rồi)

Trụ quán La ran : 2 000 000 quan (1 phần tư cũng đáng rồ)

SỞ CHÁNH ĐÔNG-PHÁP
Đường Guynemer, số 25, Saigon

CÁCH TRẢ TIỀN VỀ VÉ ĐÃ PHÁT

KỲ XỔ LẦN THỨ NĂM

Ngày 15 Février 1928. **Série số 1170** được chấm phần bước số bạc lại.

Vé phiếu **Số 1170** huốc về **Série 1170** được trả số tiền vốn lại là:

MỘT NGÀN ĐỒNG BẠC

Vé ấy thuộc về của một vị có mua cổ-phần nhà ở tại Soài riêng

Kỳ xổ tới sẽ nhằm ngày 15 Mars 1928 3 giờ chiều tại phòng việc của hội, ở đường Guynemer, số 25, Saigon.

Ai muốn đóng tiền để dự vào cuộc xổ số nầy thì xin do nơi mấy viên đại-lý của hội, hay là tại phòng việc của hội ở Saigon, đường Guynemer số 25, Saigon cũng tiện nầy.

Có cuốn tiểu dẫn các nghĩa rõ ràng ai xin hội sẽ gởi cho.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VINH »
ở tại Cầu kho, đường mé sông — (Saigon)

Tại nhà xây có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Sottin (Sồ Tây), trắng và đủ màu; giá phải bán Pháp-quốc, nên mua rất tươi, đầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không tốn 4 $ 00 một thước tây.

Lục soan (hàng-bún), trắng, từ 3 $ 00 tới 3 $ 50 một thước tây.

Lụa quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2 $ 00 tới 2 $ 80 một thước tây.

Lãnh thương hạng, thiệt trắng, dệt rộng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m90 — Giá 5 $ 20 một quản.

Lãnh đen (hạ hàng đen huyền, không trắng bề không chừng), bề 0 $ 80 chắc 45 $ 00 một quản.

Lãnh đen (hạ hàng đen huyền, không trắng bề không đề rộng) khổ trung 5 $ 50 một quản.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ sợi, nó có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đừng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta đừng, mà gia tài rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: rẻ mà tốt.

Vì muốn tri danh trong lục châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua bắt cầu là mình ở, xin viết thơ cho bổn tôi, thì bổn tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân kiểu hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử mỗi lần, thì sẽ biết hàng tốt rẻ thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt nghét.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VINH.
Cầu kho — Saigon.
Kính cáo.

Sống lâu nhờ rượu
(LONGEVITÉ GRÂCE A UNE LIQUEUR)

Hiện bây giờ bên nước Huê-kỳ có một vị ông già mới được 95 tuổi mà hồi còn sức lực mạnh mẽ như người 40 tuổi, đi đứng chắc hẳn, ăn nói sõi sành, cả ngày ở ngoài trại ngoài đồng coi tôi-tớ làm công chuyện

Ngày nọ có một người đi thăm ông, hỏi sao cho biết tại đâu hay mà đầu bạc tuổi cao mà sức lực mạnh bằng vầy? Ông ấy đáp lại rằng: Có chi lạ đâu mà hỏi, cứ đi thử trước khi ăn cơm hễ uống một ly nhỏ rượu RHUM MANA nơi QUINA GENTIANE thì hiệu MAZET là mới thử rượu trong xanh bổ lắm.

Người khách nghe nói càng ca long muốn đặt việc trường thử như ông, liền xe nhà xe đi mua cho đặng thử rượu RHUM MANA QUINA GENTIANE mà dược như lời ông già đã nói.

Chỉ hai đồng bỏ ra mua số,
May lợi to lại có ích chung.
Ai ơi xin chớ thắng dùn,
Việc làm có nghĩa, ngại-ngần sao đang!

Các thứ dầu hôi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thứ nào cũng tốt. Thứ dầu hôi Con Cá (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong hoàn-cầu. Giá để rẻ mà thắp lại dượm. Liệt vị hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

Tro e Lạc-châu các tiệm thay mặt hãng Cie Franco Asiatique des Pétroles đều có bán thứ dầu cá nầy.

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chuyện tình xưa của bà mình truyền lại, theo đời tân thời, cũng nên nâng lu nơi xuống lần lần hết. Ông Lê văn-Phát, Bổn phủ sở thuộc-địa (hạ nghị-viện Đại linh cả hàng làm trong khi rảnh có làm bộ sấp lối truyện nước hay làm ra nhỏ pho sách, đặt hiệu là: « Les Contes et Légendes du Pays d'Annam » Hai bộ sách ấy Bổn-viện đương nghĩ cách tiêu hao đến thì quốc Pháp cũng phải lãng theo sách ấy nói về sự tích An-nam sau giỏi nước Annam, cho Annam đều hoa lý giải thì không hiểu mùa. Rất có ích cho người Annam.

Annam ai ấy cũng nên mua một ít lưu truyền cho con cháu biết (nước ta xưa cho Annam học cách đặt để theo Pháp, sau y đó không mất luôn).

Giá mỗi cuốn..... 1$50
Bán tại Imprimerie Đông Saigon.

Hãy hút thuốc
JOB

Mal de Dos et Troubles Urinaires

Voici des signes importants pour reconnaître la faiblesse des reins et voici le traitement qu'il est utile de suivre pour supprimer ces douleurs signes ou sources dans le dos.

Le malaise si vous ressentez des troubles urinaires avec urines très fonces ou en dépôt, n'hésitez pas à employer les Pilules Foster.

Bien des douleurs et des signes inquiétants sont disparu grâce à elles. D'une façon rapide et définitive.

Elles sont excellentes contre la cystite, le catarrhe de l'intestin, de la vessie, l'incontinence, les urines laiteuses ou sanguinolentes.

PILULES FOSTER
pour les Reines et les Femmes

Giờ tâm hầu kể. Bé lặng nắng chang chang;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoản bườm lược ngoài khơi
NGƯ ÔNG KÉ BÀI HẠT
Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH THÚ QUA*, hà chẳng sắm mượn máy « *KODAK* » chụp lấy đều tích

Hãy đến lựa mua một máy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại-lý
PHARMACIE PRINCIPALE
[illegible] - Saigon

Bổ : Việc rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư tôn coi.

SANTAL MIDY
(Sân-tan Mi-dy)

Có bán tại
hai dược phòng L. SOLIRENE, Saigon
Tân-thị Hué-Phát-Việt dược phòng Saigon-Pháp-Á dược phòng G CHANTE. Cholon

MÁY CÀY

HIỆU : **Fordson**

THE UNIVERSAL TRACTOR

GIÁ BÁN : 1.600 $ 00

CÀY HIỆU :

OLIVER

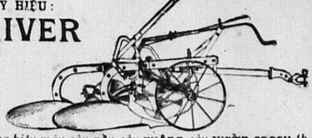

Dùng hiệu máy cày nầy cày ruộng cày vườn caosu th đã ít tốn mà lại mau, và đất sẽ trở nên tốt .

CÓ TRỮ BÁN TẠI HÃNG

S.I.T. Société Indochinoise de Transports

Rue Filippini, 4, Saigon

DẦU "CRESYL" THIỆT

và sự hiệu nghiệm chắc chắn đã thử theo cách bác học, thì có một mình lần hiệu :

CRESYL-JEYES

ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OÁN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — HẾT MÙI HÔI HÁM

PHÒNG NGỪA BỊNH OÁN

THIỆT HỮU ÍCH

KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG

Có một mình thứ dầu "CRESYL-JEYES" đáng trọn trừ hết hôi hám mà thôi.

HÃY DÙNG "CRESYL-JEYES"

QUÍ ÔNG, ĐIỀN CHỦ

CÁC NHÀ HÀO HỘ NÔNG-GIA

Xin lưu ý !!

Quí ông ở trong lục-châu, muốn được mau và giản-tiện, thì xin mua dùng thử những moteurs để gắn vào tam-bản hay là ghe thuyền, chạy bằng dầu sản, dầu lửa cùng là dầu nhớt.

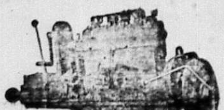

Tại "SALON NAUTIQUE", Saigon (Tandinh) môn bài 460, đường Paul Blanchy, có trữ bán mà thôi.

Hiệu nầy cũng bảo kiết cả về cách thức ráp máy vào ghe thuyền bởi tay thợ nghề rất có danh. Lại cũng một xưởng đóng riêng tàu hơi mà thôi. Máy đáng đến chừng nào, thì cũng chẳng khi nào mà hư hay là trục trặc dọc đường.

Vì bổn-hiệu trữ bán thứ máy rất có danh trong hoàn cầu. Máy của bổn-hiệu rất tiện vô cùng, dầu người lớn hay là trẻ em cũng có thể khiến cho chạy được.

Máy để gắn tam bản kiểu "PROPULSEURS AMOVIBLES", là mô kiểu kim thời, từ 2 cho tới 8 mã lực dùng để gắn lường, tam bản, đã nhẹ nhàn, mà cách dùng rất nhậm lẹ, giá lại rẻ.

Máy chạy bằng dầu nhớt hiệu "AMADOU" dùng dầu solar oil, mazout, dầu lửa, vân vân đều chạy đặng cả. Dùng về máy xay lúa, máy cán cao su, máy tiện, máy làm cho có hơi đèn điện. Tiền sở phí mỗi ngày có 2, 25 mà thôi.

Bổn hiệu có đóng đủ các hạng ghe thuyền chạy bằng máy moteur.

Để dùng đi du hồ, kéo ghe lúa, đưa bộ hành.

SALON NAUTIQUE

môn bài 460, đường Paul Blanchy
Saigon (Tândinh)

Nhà máy Annam

Tại nhà máy ông

NGUYỄN-THANH-LIÊM

Có mua lúa, và bán bao đựng lúa, đựng gạo.

Xin các ông điền-chủ và các ông thương-gia lưu ý.

Mua bán tại nhà máy ở Xóm-chiếu hoặc do nơi bureau số nhà 52 đường Pellerin Saigon...

Khít nhà Ngân-hàng Annam

Nên lưu ý

Sách mới xuất bản

Qui-vị muốn rõ các thể lệ trong sở Điển-tín (dây thép) xin hãy xem quyển Điển-tín Tổng-lệ chia làm ba khoản rành rẽ : Thơ-tín, Điển-tín và Điển-thoại.

Về Thơ-tín chỉ cách gởi thơ-từ, thiệp, hình, các giấy-tờ, tiền bạc (mandat) và hàng hóa.

Về Điển-tín thì chỉ cách đánh dây-thép thường đủ thứ, dây-thép biển và vô tuyến điện.

Về Điển-thoại thì chỉ cách nói dây thép nói, cách xin đặt máy tại nhà vân vân.

Mỗi mỗi đều có định giá tiền rành rẽ chỉ các điều phương tiện và tiết kiệm cho mình khỏi gặp sự trở ngại, lôi thôi, mất ngày giờ và lãng phí.

Quyển nầy được quan Nguyên soái và quan Quản-lý Điển-tín Nam-kỳ khen ngợi và nhận là cần ích cho các hạng người.

Mỗi quyển giá là	0$80
Ở xa gởi mandat	0 95
Cách đóng tiền lãnh sách	1 10

Mua nhiều cũng sĩ mà bán có huê hồng

NGUYỄN-TRỌNG-CẢ
Vinhlong

Cochinchine Garage

rue de Verdun N° 1 & 1 bis à Saigon

Téléphone N° 769

Hãng sửa xe-hơi của Annam, có thợ thiện nghệ sửa đủ các thứ máy xe-hơi, cũng có lãnh sơn, đóng thùng xe, làm vè, may mui, hàn hơi (soudure autogène), lãnh tiện đủ thứ máy theo kiểu mướn. Công việc làm rất kỹ lưỡng và mau lẹ hơn các nơi.

Tại hãng có bán đủ đồ phụ tùng theo xe-hơi : ruột vỏ (Pneu Michelin) dầu nhớt, dầu sáng Shell, vân vân.

Xin đồng bang chiếu cố giúp người bổn xứ trong đường công-nghệ và thương-mãi.

Chủ-nhơn kính cáo.

VẠN-HÒA

N° 53 Rue de Canton -:- CHOLON

KÍNH CÁO :

Hiệu VẠN-HÒA nhuộm vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ CHOLON.

Vải đề nhãn « Con cá Kim-Ngư xanh » thì đã có tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhuộm đen dùng chẳng hề khi nào trổ phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bở như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn-hiệu có chế ra tám thứ vải đen đều đề nhãn hiệu VẠN-HÒA, VẠN XUÂN-LONG NHƠN HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bổn-hiệu nhuộm tốt, nên cũng có kẻ gian khéo dùng dịp mà làm theo thức kiểu của bổn-hiệu đặng mà thủ lợi và cho chư-quí khách lầm, tưởng là vải của bổn-hiệu : Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư quí khách có mua vải của bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái hiệu vải, cái hình chủ nhơn của bổn-hiệu thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là :

1° 1 con cá Kim-Ngư 1 màu.
2° 1 con cá Kim-Ngư xanh.
3° Vạn-xuân-Long [illegible]
4° Vạn-xuân-Long [illegible]
5° 1 con cá Kim-Ngư 2 màu.
6° Vạn-Hòa con [illegible]
7° [illegible]
8° [illegible]

Téléphone 763.

VẠN-HÒA kính khải

DÂY BĂNG CHO VIÊN QUAN

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây băng (écharpes) cho viên quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng nhứt, hạng-nhì, hạng ba và Hội đồng địa-hạt.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi, nên Bổn-hiệu xin các qui ngài nào có cần dùng mua xin cho Bổn-hiệu biết trước đặng để dành sẵn, đến khi Bổn hiệu tiếp đặng giá bên Pháp thì sẽ nói cho qui ngài biết, như qui ngài bằng lòng giá đó thì Bổn-hiệu mới gởi đến.

Xin các ngài lưu ý chớ Bổn hiệu không thể mua nhiều một lần cho đặng vì có dây băng phải thêu tốn công nhiều và lâu ngày giờ mới làm xong.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN - VĂN - CỦA
13, rue Lucien-Mossard,
(Saigon)

RUỘNG TỐT

Muốn bán bớt một sở ruộng 800h 00 liền với nhau tại mé kinh quan lộ, (ngã bảy vô ... ruộng nầy thuộc về làng Tân hưng Cantho.

Từ Phụng-hiệp (ngã bảy) đi vô hơn 7 ngàn thước giáp ranh với con ông Bá thể Khâm là M. Thượng đất ấy thành điền 18 lâu có cày hết đặng mỗ mùa rồi.

Ông nào muốn cần dùng xin đến coi cho vừa ý sẽ thương nghị. Nhà tôi ở ngang sở ruộng nầy. Trong ruộng nầy đều có kinh bờ bao ngạn giáp hết.

NGUYỄN-LONG-VỊ.
Làng Tân-hưng,
(Cantho). — Phụng-hiệp.

Institution « HOANG-TY »

82 Boulevard Kitchener, 82 (CAUÔNGLANH)

SAIGON

Trường rộng rãi mát mẻ, cất bằng béton armé, có nhà chơi, sân chơi, nhà dưỡng bịnh, phòng tắm bằng douches v. v.

Trường có từ lớp chót (C. ENFANTIN) tới lớp nhứt (C. SUPÉRIEUR) và lớp năm thứ nhứt (C. 1re ANNÉE). Qua tháng sáu thì trường sẽ mở lớp năm thứ hai (C. 2e ANNÉE)

Trường đã chọn những thầy tây, thầy nam rất danh tiếng, đỗ bằng cấp tốt nghiệp, nghiệp sư và tú tài để dạy các lớp ; có người chăm nom săn sóc về việc ăn uống cho hiệp theo phép vệ sinh.

Định 15 Février 1928 nhằm ngày 24 tháng giêng Annam sẽ mở trường, vậy đồng bào ai muốn cho trẻ em học thì xin gởi thơ đặng coi trước và hỏi điều lệ bổn trường.

Le Sous Directeur, [illegible]

Le Directeur, HOANG-VAN-TY

Từ hãng chế tạo bán thẳng ra cho người ngoài

nếu mua ngay tại hãng chúng tôi

Lợi được chắc 50 phân trăm

NI D'ELBEUF

bán lẻ tính theo giá tại hãng

Lãnh may áo quần theo thước tấc

hàng NỈ D'ELBEUF giá từ 120 quan và hàng bố trắng giá từ 95 quan

Đồ bán không thấm nước

may theo thước tất người đo giá từ 119 quan (ai mua đồ từ 200 quan sắp lên thì cho không tính tiền)

SÁCH MỤC LỤC CÓ HÌNH *về kiểu áo sơ-mi, bố vải, nỉ và cách dạy lấy thước tấc một mình khỏi sợ lộn và cũng chắc như một người thợ may nghề vậy. — Ai xin hãng gởi cho không tính tiền và cũng không buộc điều chi hết.*

Có hình riêng vẽn ốc theo ni các ngài đo, nên cách thử áo của Bổn hãng chắc chắn không khác gì là các ngài đến bận thử tại hãng.

Hỏi xin kiểu vải hiệu « *AÉRONAUTE* » và « *AÉRONAUTIQUE* ».

(Bté Dép) để may áo sơ-mi, đồ bận thường và drap giường.

Hàng của Bổn-hãng bán đều tính tiền quan Langsa và có facture bảo kiết. Món nào không vừa ý : Bổn-hãng lấy lại và hườn tiền đủ cho các ngài.

Viết thơ cho : « Etablissements La Mondiale » PICARD PAGEOT & Cie.

Manufacturiers à ELBEUF (S. I.) France — Sáng lập từ năm 1880.

Cần dùng người thay mặt trong các tỉnh thành lớn.

Feuilleton N° 38

HIỆP NGHĨA PHONG NGUYỆT

俠 義 風 月

HỒI THỨ SÁU

Chàng nọ hèm nghi, đem về tư-trạch,
biết ơn báo ơn

Đạo-tu Hòa-Thượng nói : « Phận của Thiếu-tướng-Công thì chẳng có can gì việc gì hết cả, dầu ở đâu đi cũng chẳng hại gì ; chớ còn bổn phận của Băng-tâm đây, nếu chưa có lịnh của huyện-lão-gia thì thiệt Băng-tâm chẳng dám để cho Tướng-công đi .... còn Tướng rồi chuyện gian [illegible] bỗng thấy quan huyện đã sai người đem thiếp đến mời dùng rượu buổi chiều.

Đạo-tu Hòa-Thượng bèn nói với Thiết-công-Tử rằng : « Đó, Tướng-công thấy không ? Quả thiệt như lời tôi nói chẳng sai, chớ phải tôi không cầm Tướng-công lại thì ắt tôi bị quở rồi đó. »

Thiết-công-Tử thấy quan huyện có ý ân cần như vậy thì không lẽ chối từ nên phải ở nán lại đó chẳng bao lâu lại thấy Đạo-tu Hòa-Thượng dọn cơm buổi sớm ra rồi. Công-tử ăn uống vừa xong, lại thấy một người thanh-y gia-nhơn tìm đến chỗ ấy mà nói rằng mình là người của Thủy-tiểu-Thơ sai đến tỏi thăm cho biết Tướng-công ở ngụ tại đâu hầu có đem lễ-vật đến mà tạ ơn vậy. Thiết-công-Tử nghe nói liền vội và bước ra kêu người ấy mà nói rằng : « Ngươi hãy trở về mà nói lại rằng ta kính lời cùng Tiểu-thơ ; và việc hôm qua đó là tình cờ gặp việc bất bình, nên ta phải đương đột với chốn huyện [illegible] sự bất bình, chớ [illegible] nếu nay mà Tiểu-thơ lại cho đem lễ-vật tới, thoảng như quan huyện hay được, thì ắt là người nói ta vì việc lợi tư rồi ; chớ nên làm như vậy. » Gia-nhân nói : « Tiểu-thơ tôi nói rằng : « Hôm qua vì sơ ý, nên phải sa vào miệng cọp ; may gặp ân nhân nên mới khỏi bị điều lăng nhục, nếu đền ơn chẳng được thì trong lòng chẳng an. »

Thiết-công-tử nói : « Tiểu-thơ của ngươi là tu mi quân-tử trong đám nữ-nhi, còn ta là Thiết-đình-Sanh đây lại là kẻ huyết-tánh Nam-nhi ; lấy điều đạo nghĩa mà biết nhau há dễ kêu khu theo thói tầm thường lấy những lễ vật mà cho là đền ơn đáp nghĩa hay sao ? Nếu ngươi đem lễ-vật tới, thì chẳng phải là cám ta, thiệt rõ ràng là làm nhơ ta đó, ta chẳng hề thọ lãnh bao giờ. Hôm nay quan huyện mời ta uống rượu thì sáng mai ta sẽ lên đường ; bọn ấy nó lườm lườm như cọp, xin Tiểu-thơ hãy rằng lưu tâm mà bảo trọng lấy. » Gia-nhơn về thuật rõ lại hết cho Băng-tâm Tiểu-thơ nghe. Băng-tâm Tiểu-Thơ nghe rõ đầu đuôi thì lấy làm cảm kích chẳng cùng, bèn nghĩ thầm rằng : ở trong trời đất nầy mà đâu lại có người hào hùng nghĩa hiệp như vậy thiệt là đáng kính đáng yêu ; tiếc vì Băng-tâm nầy là gái, rất bất tiện mà giao kết với người ; phần thì cha ta lại chẳng có ở nhà, không ai tiếp đãi ; để cho một người ân cao nghĩa trọng như vậy mà mình lại làm lạt lẽo, chẳng có một tiếng gì mà gọi là phải quấy với người, thành ra như mình phụ người ta ; mà nếu sai chú Thủy-vận đến đó ăn cần một vài tiếng, thì sợ e tâm thuật của chú chẳng ngay muốn gì rồi lại sanh trăm chuyện nữa ; còn như mình sắm lễ-vật mà đưa chẳng, thì lại sợ chẳng nói rằng mình khi dễ ý muốn dụng vân-thì mà tạ. Lại e nó sa vào mối tư tình. » Suy tới nghĩ lui, trong lòng bứt rứt, không biết tính làm sao, chỉ có sai kẻ gia-nhân đi dọ nghe tin tức thường thường ; hễ thấy Thiết-công-Tử hành động là nào thì phải lập tức về báo cho mau rồi sẽ hay.

Trời vừa xế qua, gia-nhân về báo rằng : huyện lão-gia đã mời Thiết-tướng-Công về dinh mà ăn tiệc rồi.

Chiều tối lại có người về báo rằng : Thiết-tướng-Công đi ăn tiệc uống rượu say vùi đã về chỗ ngụ rồi.

Sáng ra bữa sau Băng-tâm Tiểu-thơ lại sai người đi dọ nghe rồi về báo nữa rằng : Thiết-tướng-Công hôm qua nhơn uống quá chén, cho nên hôm nay dậy không nổi, đến bây giờ mà còn ngủ mê mang. Băng-tâm Tiểu-thơ nghe nói như vậy, trong lòng chẳng an, lại sai đi dọ nữa. Gia-nhơn đi một hồi lâu rồi trở về thưa rằng : Thiết-tướng-Công cũng chưa đi đâu. Băng-tâm Tiểu-thơ nói : « Lạ nầy ! Hôm qua người nói bữa nay người đi, rồi sao bữa nay lại không đi ? » Gia-nhơn nói : « Tôi có hỏi Đạo-tu Hòa-Thượng thì người nói với tôi rằng : Quan Phủ hay đặng Thiết-tướng-Công là con quan Đô-Hiến, nên ngài dạy cầm lại đặng ngài mời ăn tiệc. »

Băng-tâm Tiểu-thơ nghe nói như vậy thì cũng tưởng cho đó là vì thế lợi thường tình, chẳng lấy chi làm lạ. Ai ngờ cách đâu vài bữa, bỗng thấy gia-nhơn về báo rằng : « Hôm qua Đạo-tu Hòa-thượng ở trong chùa ấy, đã tưởng công một bữa cơm chay cho nên hôm nay Tướng-công đau bụng và đi sông thường lắm, nằm ngủ chẳng yên. »

(Mai tiếp)

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-propriétaire : NGUYỄN-TẤN-THIỆT
13, Rue Lucien Mossard Saigon

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỌ

YATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống tới thì Bịnh mau bớt hẳn hoi.

Độc quyền trong cõi Đông Pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE.

Ở ngang nhà hát tây Saigon

SÁCH HỮU ÍCH NÊN XEM

Sách dưỡng sanh cho gia quyến. — *mỗi cuốn là*	$ 20
Sĩ hữu bí bịnh *(để dạy con trai cho biết lẽ người ở đời)*	0 80
Âu viện tiết độc *(để dạy con gái cho biết nữ tắc nội trợ)*	0 06
Khuyến si ca *(để cho học sanh đọc nhiều người và có ích)*	0 07
Minh tâm trọn bộ 2 *(để dạy về Toàn cảnh người thường nó học cho biết)*	0 0
cuốn	
Tứ thơ cuốn thứ nhứt *(chữ nước Nam mình)*	1
Tự vị Tây Nam của ông Bửu Kỳ có hình bìa mông	0

CÓ BÁN VÀ TRỮ TẠI:

Nhà in ông Nguyễn-văn-Của

12 — Rue L. Rousseau, Saigon

SANTAL SALOLÉ THOMAS

thuốc chuyên trị các bịnh đau đường tiểu tiện

có bán nơi các nhà bào-tế sư trong thuốc địa và nó chỉ trữ

PHARMACIE PRINCIPALE L. SOLIRÈNE SAIGON

CÔ-BA

SÀ-BÔNG
DẦU XỨC DẦU
SÁP MỠ.— NƯỚC THOA TÓC

PACHOD Frères & Cie LYON

Ái diệm tiền thuyết

Giọt lụy thuyền quyên

HỒI THỨ TÁM

Thoát thân vừa khỏi tay chàng Giáp
Bỉ nạn liền mang kẻ Cầm-Vân

(Tiếp theo)

Sau khi cơm nước rồi rồi, Lão-Tần và Uỷ-Nương, chàng đèn trò chuyện, Tạo-Phu cũng tới ngồi bên đó. cô nghe Uỷ-Nương châm châm, vì Uỷ-Nương xinh đẹp lạ đường, ban quân xoa cũng ưa thầy mặt, huống chi các chàng nem-tử, thấy nàng ai chẳng phải lòng, đến chàng trò chuyện hết hồi, Uỷ-Nương cứ cản dặn về sự mướn thuyền cho gấp. Sáng ngày Lão-Tần ngủ dậy, liền kêu Cầu-Nhi mà bảo rằng: Cầu-Nhi đi khỏi chưa vậy. (đi bổ thơ) chẳng có ai sai khiến, mầy phải đi mướn một chiếc thuyền cho được, thời tao khen cho, Cầu-Nhi đi đó chừng giờ, mướn được chiếc thuyền tới bến. (bến sông trước cửa Lão-Tần) Tạo-Phu nâng thì Lão-Tần, bèn đem Uỷ-Nương xuống thuyền. Khi thuyền mới ra đi, cách bến độ chừng vài thước trông thấy trên bờ có người dừng đó, té ra Cầm-Vân đã về. Cầm-Vân cứ ngó Uỷ-Nương mà cười, lại gần đó ân ái nói, tôi không được đem cô về, thôi tự tôi đem về cũng tốt, cậu xin thuyền xuôi mái mái, đặng cô về nhà cho mau. Uỷ-Nương nghe nói làm lạ, chẳng cần đáp lại, có thời thúc Tạo-phu chèo thuyền mà đi, chẳng để thuyền ra giữa dòng, thời trời phải tối, ngọn gió dồn ngang trước mũi, thuyền cứ thúc tới thục lui. Tạo-phu ra sức chèo mất trọn ngày, mà dầm dường chưa được phân nửa. đến buổi hoàng hôn, thời mưa to gió lớn, lại thêm trời tối quá chừng, nhằm chừng thuyền ở giữa vời, sợ làm con nguy hiểm, trông thấy gần bên có một đám lau sậy nổi, gọi bằng Lô-dường. Tạo-phu bèn bắt thuyền dựa lự đám lau, đặng chờ trời tạnh. Uỷ-Nương biết rằng nỗi nầy là sự trì ngăn trở, nàng cứ dựa thuyền than thở, thảm thương thân thế biết chừng nào. Thuyền đậu chập lâu, cô thuyền đều say giấc ngủ, chỉ có Uỷ-Nương ngủ không an giấc, còn trần trọc bên thuyền, bỗng thấy một lũ tặc-nhơn, đứng trước mũi thuyền nó nạt, Uỷ-Nương biết sự nguy cấp, danh liều gieo ngọc trầm châu, đương khi trời tối lờ mờ, nàng nhảy xuống sông một cái đùng, mà chẳng ai biết cả. Đoàn tặc-nhơn vào mũi thuyền xem kỹ chẳng thấy Uỷ-Nương nào đâu, Khi đó, Tạo-Phu thức giấc dậy ngồi, chưa biết chuyện chi hết ráo, Tặc-nhơn liền kêu Tạo-Phu mà hỏi: Thưa cô..... trong thuyền nầy có một miếng thịt dê ngon lắm, không biết mất đâu rồi, Tạo-Phu nghe hỏi thời hiểu ý liền, (biết tặc-nhơn hỏi Uỷ-Nương) bèn xây đầu ngó Uỷ-Nương không thấy, lại nhìn mặt tặc-nhơn cho rõ, té ra các bạn thân thiết của Cầm-Vân, Tạo-Phu phát sự dạ mình, bèn lên tiếng hỏi: Các chú kia..... các chú tối đây cả đêm, có sự gì vậy? Tặc nhơn ứng khẩu đáp: Thưa cô..... chúng tôi đây là tui tớ của Cầm-Vân cả, vì Cầm-Vân muốn bắt Uỷ-Nương cho được, nên cậy chúng tôi tới đây, chẳng ngờ Uỷ-Nương không có trong thuyền, thiệt lấy làm lạ. Tạo-Phu nghe nói thất sắc, bèn than thở mà rằng: Ôi... Uỷ-Nương chết rồi..... vì các chú tới ức hiếp nàng mà nên nông nỗi, chẳng tôi là Cầm-Vân khờ quá, sao dám bày biểu các chú làm sự phi pháp thế nầy, các chú xảy ra án mạng hôm nay, không thế nào đào thoát cho khỏi. Tặc-nhơn nghe nói mắc dầu, chẳng biết sự sống chết, cứ soi đèn mà tìm kiếm trong thuyền hết chỗ, cố bắt cho được Uỷ-Nương, đoạn tìm kiếm mãi không ra, mới rủ nhau nhảy mất.

(Mai tiếp)

Cái sẩy nầy cái ung

Bịnh phổi là một bịnh hình như tầm thường, thế mà cho thường là ít có thoát sống mà được đâu. Khi bịnh phổi đã khởi rồi thì sức càng kém đi, huyết càng tổn, mau càng sụt. Nhứt là về mùa rét, mà đã bị bịnh phổi khởi rồng, phải giữ uống thuốc để bổ bổ huyết và bổ cho các bộ phận như thuốc Pilules Pink.

Có nơi những lời mách bảo của các người đã không hiệu phương gần thì đã biết rằng thuốc Pilules Pink thực công hiệu số một.

Bà Pitel ở tỉnh Montauban (Tarn-et-Garonne) có viết thơ rằng:

« Tôi hoa-chồng và có hai đứa con nhỏ. Mùa đông năm ngoái tôi bị cảm (grippe) nặng, khi khỏa rồi tôi hay sợ, không còn muốn làm gì nữa. Tự tôi đã đứng tuổi, đến nỗi bệnh nguyệt cho nên nhiều chứng bịnh. Mấy tháng tôi nhớ đến thuốc Pilules Pink, tôi giảm cam đoan với người rằng tôi sẽ được thuốc ấy mà dùng là cái bịnh phổi tôi sẽ tôi. Tôi uống thuốc Pilules Pink thấy sức khỏe lại mạnh mẽ thêm ăn được nhiều thường. Ấy cũng nhờ Pilules Pink nên tôi mới kiếm được miếng ăn cho chồng con. »

Thuốc Pilules Pink có bán ở các hiệu thuốc.

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

Pentone, Glycérophosphate de chaux

Là một thứ thuốc rất mạnh để làm thêm sức cho những người có ốm đau mà không có thai nghén đặng.

Nó cũng giúp sức động cho mấy người bị mất ngủ vì làm việc nhiều phải lao tâm mệt trí. Trị được bịnh sưng phổi và giúp cho mau mạnh những người đau mới mạnh mà dùng nó.

Thuốc nầy lại phục sức được cho mấy người bị bịnh phổi nữa.

Mỗi khi dùng cơm rồi, dùng một ly nhỏ rượu mùi thuốc nầy thì mau mạnh lại.

Có gởi bán khắp các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 42, Rue du Faubourg, PARIS

Phòng chữa thử nào khác hết

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC

HIỆU:

L. L.

57-và 10

MÃ LỰC

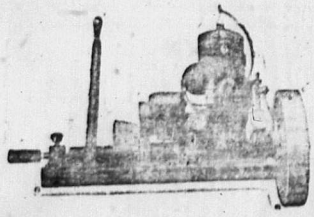

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO TẮM BẮN CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT và giá rẻ hơn hết

Xin hãy do tại

A.C.R.I.C.

3 Bd NORODOM SAIGON

LẬP NÊN GIA THẤT !...

Sự lập nên gia thất của chàng trai... Nên sự quá nhọc làm cho [illegible] tâm thần làm thì để nào cho tồn [illegible] thọ tồn tuổi hơi còn thơ, lẽ nào lại bỏ [illegible]

HÃY [illegible] SỰ MẠNH KHOẺ, CHO CÁI SỰ HĂNG HÁI [illegible] TRỞ LẠI

Trước [illegible] cho [illegible] mà [illegible] đặng hồi [illegible] chẳng phải tốn của [illegible] là sự mạnh khoẻ [illegible] mình được một đời

Bán [illegible] ống năm hay thứ thuốc rất thường, tánh [illegible]

FLOGALINE

BỔ CẦN CỐT

Làm [illegible] với [illegible] chất [illegible] thêm máu, [illegible] bổ gân cốt mỗi [illegible]

Có mở bán tại [illegible] PRINCIPALE L. SOLIRÈNE [illegible] nước nhà khắp các Saigon.

THUỐC MỘ BỊNH TRONG PHỔI

SIROP AKKER

Agent général

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỪU *của Lương-y* RIF *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cang là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm mỗi thấy ngày xuân đà thần mỏn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cả lần thành đặng, mặt mẹ hươi lối coi như trẻ, lại mắng hơn xưa.

Còn con nít hết nhiều, đờn bà mất máu, ce huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bài độc thi đẩy sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại hiệm thuốc Tây ở đường Marin số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois '90
192 Rue des Marins, Cholon.

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.
Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gởi cho.

VÕ RA THONG THẢ
hãng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui
gần trại binh tập Ô-ma.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
PHARMACIE ASIATIQUE
47 — Rue de Canton, 47. — Cholon

NHỊ THIÊN ĐƯỜNG — HÒA ĐÀM THUẬN KHÍ CHỈ KHÁI HOÀN
(Thuốc ho... trị bình hay)

Tiệm chánh tại Quảng đông tỉnh thành, đường Đại-tân số 145, 147 và 149.
Tiệm ngành tại Cholon, đường Canton số 38, dây thép nói số 888

Vì chẳng đâu là gốc nơi thấy, nơi thấy, nguồn cội, nó là bởi nơi đâu thấy cần thấy đâu mà sanh ra nơi tì đàm, rồi ngưng kiết lại nơi phổi, cho nên tây là chế gốc sanh đàm, cần phải là đi đỡ chẳng đàm.

Lời xưa có nói: Bệ trị đàm thì trước hết phải trị khí, khí thuận thì đàm tiêu; cách trị như vậy mới phải pháp.

Phàm hễ ngoại cảm tức đàm, nội thương lửa thọ, thì phế khí đi bị buất, tinh tụ nước uống lại mà thành đàm. Nếu trị không trong cách, thì nó chạy vào kinh lạc mà sanh ra hạch đàm, hoặc sanh bịnh ho, ngủ nghỉ không được, hoặc tay chơn giờ lên không nổi, hoặc gan cật như mỏi, hoặc nghẹt lỗ trái-tim, hoặc lưỡi nói không được, hoặc sanh nhiều chứng lạ, rất chẳng hay chừng.

Nhưng mà bịnh đàm tuy nhiều dường có, hoặc bị phòng hàng thọ thấp, hoặc vì uống nước xa lỗ lanh lẻo sông sit, mỗi mỗi khác nhau; song cái yếu cần là trị cho thuận khí là điều thứ nhứt.

Bổn đường khảo cứu đã nhiều năm, tìm các phương hay mà chế luyện hườn thuốc nầy ra, nếu cần lao đàm hay là nguội đàm, chứng các chứng lạ; chẳng luận là bịnh nặng nhẹ, hễ uống thuốc nầy vào thì ứng nghiệm như thần.

Gần cho bịnh đã lâu năm, đàm chứa đã nhiều, hễ đem thuốc Hòa-đàm Chỉ-Khái-Hườn nầy mà mà uống cho thường, thì nguơn khí lần lần bình phục, đàm khí tiêu hết quyền ra lẫy cần chi mà sợ tự nhiên sống lắm.

Chớ lầm vì mua thứ giả nhãn cho nhiều nhãn ông Phải mấp cần hiệu Nhị-Thiên-Đường (NHỊ THIÊN ĐƯỜNG) thì mới là thứ giả.

CÁCH DÙNG: *Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần uống 1 hườn, nên mới trúng vô tỉ, uống với nước ấm.*

Mỗi ve hườn giá là..... **0$10** ; Mỗi hộp 12 hườn giá là... **0$60**

Thuốc điếu
HIỆU « **DIAMANT** » (MỘT XOÀN)

Vì muốn cho toàn cả xứ Đông-pháp, người người đều thích dùng thuốc điếu hiệu Diamant « Một xoàn », *là một hiệu thuốc rất ngon, mới đã thơm thơ lại không khô cổ; nên hàng* L'U. C. I. A. *ở Saigon, đã có rải lời rao, như ai mua thuốc nầy mà dùng thì phải để dành hai cái nhãn đem ngoài hai đầu bịch thuốc. Khi nào được 50 cái nhãn, thì bầy đem lại bổn hàng mà đổi lấy một chai rượu Cognac hiệu Cuernier (couronne) hay là hiệu Muget mà dùng; hoặc là lấy thuốc hát cũng được.*

Nay bổn hàng làm lời rao nầy, để quảng cáo khắp cùng cõi Đông-pháp, cho những qui khách có dùng thuốc điếu hiệu Diamant *và đã có đủ số nhãn, thì phải mau mau đem lại bổn hàng mà đổi rượu hoặc thuốc mà dùng; vì quá hạn ngày 31 Décembre 1927 là ngày chót, thì bổn hang không chịu thâu đổi nhãn thuốc nữa.*

Xin chư qui-khách lưu ý.

HÃNG
L'U. C. I. A.
số 34, Đường kinh lấp, Saigon
cẩn cáo.

Những hàng của ông *Balnier* ở Đông-pháp

« AUTO-HALL »

SAIGON — HANOI — NAM-VANG

Làm Đại-lý độc-quyền ở Đông-pháp

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY
KỸ NGHỆ CHO HÃNG
ETABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON
7 — Rue d'Ayot, 7 — SAIGON

Hãng làm gạch bông và gạch bông xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ màu xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiểm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN HÃNG

THUỐC HIỆU:
Capsules de Santal alolés Thomas

Khi trước ông Lương-y Méderon có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin inh.

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ay có làm một bài dien-thuyết như nầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe *uống nó vô hại mà mùi thơm thơ; dầu uống bao nhiêu cũng không phạt ti, uống nó rồi cái mùi nước đái phải khác xa và trong vòi ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.*

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhứt vị Salol vào trong Santal làm cho cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trợ lão đương cùng là bổ dưỡng kẻ ra trăng kiện.

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ vào sung rồi thì mau thao.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ tám hườn cho tới mười hoàn thì chắc lành bình lậu, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh rảo.

Tại tiệm thuốc Pharmacie principale *của ông* L. SOLIRÈNE *là bào chế y-khoa tấn-sĩ về nhứt hạng bào chế y-sanh, ngang nhà thờ Tây Saigon có bán*

S.I.N.D.E.X
kiểu mới

209, đường Catinat, 209

Nhơn dịp Tết, hãng có để bán:

Nón nỉ hiệu **Mossant** *kiểu kim thời.*

Kết hiệu **Elna** *đủ thứ màu.*

Giày hiệu **Unic** *hàng, da trâu màu đủ thứ.*

Vớ, bằng hàng và chỉ fil, kiểu kim thời.

Đồ các thứ **Cravates** *thắc (kiểu bên Paris mới bày ra).*

Dầu thơm hiệu **Houbigant** *và* **Cherang.**

Các món đồ đều bán giá thật rẻ không đâu dám bằng

Xin mời đến xem

Kính cùng qui vị đặng rõ: **ĐẠI-ÍCH** *tại con đường Thủy-binh số 383-385 Cholon là một nhà trữ rất nhiều xe-máy đạp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu* D.I.C. MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT *giá rẻ hơn các nơi.*

Đến **SUCCÈS** *đủ kiểu, treo và để bán rất tiện, sáng không hiệu sao sánh kịp.*

Đến ... hu tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đến Succès vải may ... xe-hơi.

Trả: Đồ đồ p... ... cũ, bán rất rẻ, vì có lại nhiều lắm. mai xe-kéo, xe-hơi và niệm ... (contre remboursement).

Kính mời qui vị Lục-châu chư...

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân.
Vị nào sẵn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho 5 đồng.

Chủ nhân kính cáo.

ĐẠI-ÍCH, 383-385, — rue des Marins, — Cholon

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu chư vị được rõ: vì hàng các thứ thuốc Cao đơn hườn tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y MỸ-TÉ-SANH *bổn thân ra công chế-luyện các thứ dược nơi nầy danh sơn, mà chế luyện cho được tận thiên tận mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời dùng hình ông phát mộp mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thấy đều rõng danh tụng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.*

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nghị gục đi thủ lợi, cả ẩng kế lấn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rồi nầu bán mà chế ra các thứ cao đơn hườn tán rồi nó nhái theo hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG *như là* (THIÊN... ĐƯỜNG) *hay* (TIÊN... ĐƯỜNG) *vân vân... rồi làm những bao những hộp, những vỏ giống y như như của bổn đường, cậy mà gởi bán khắp nơi xong hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.*

Nay tôi đây xin cùng chư vị hễ có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ nhãn hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG, *và hình ông phát mộp thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.*

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
47 rue de Canton 38 — CHOLON
Chủ nhơn cẩn cáo